

Zveme Vás na

Vánoční jarmark

3. prosince 2022

od 9:30 do 12:00

Můžete se těšit na:

- *Zpěv adventních písní*
- *Prodejní stánky*
- *Dílničky*
- *Kavárnu*

Putování za WALDORFSKOU pedagogikou do Anglie

Cestovat bylo pro mě vždy o setkání se s jinou realitou. To posiluje mou schopnost vyrovnat se se změnou. Vždy je to příležitost poznat své hranice, přesvědčení, jiné úhly pohledu, stejně jako trénovat umění být s lidmi kolem mě. Jelikož se pohybuji několik let i v oblasti vzdělávání a osobního rozvoje, vím, jak je nezastupitelná role takového neformálního vzdělávání, tj. vzdělávání reálným životem.

V červnu 2022 jsem využila pracovní příležitosti odjet do Anglie do Camphill Community postavené na antroposofických základech a navštívit dvě waldorfské školy a samotnou Camphill komunitu na severovýchodě Anglie v kraji vřesů a kopců. Hlavním cílem bylo porozumět fungování dobrovolníků v komunitě a jejich neformálnímu vzdělávání ve věku 18+.

Protože jsem rodičem dvou dospívajících dcer, které valnou většinu svého školního života prožívají a prožily ve waldorfské škole, pustila jsem se do experimentu, na vlastní náklady „přibalit“ obě dcery s sebou a nechat je, aby zažily takové neformální vzdělávání se mnou. A viděly waldorfské školy za hranicemi.

Byly jsme tedy součástí komunity, jejíž heslo zní: spolu žijeme, spolu se učíme, spolu rosteme. Slovo spolu tady platí pro členy domácností (rodiny, ať už mají jakékoliv složení) stejně jako pro lidi mající potíže s učením (learning difficulties) a jsou součástí rodi-

ny (něco jako když si adoptujete děti v ČR – tady si rodiny adoptují dospělé lidi, kteří by jinak byli v ústavu pro svůj mentální stav, který jim neumožňuje samostatný život). Součástí těchto rodin jsou navíc dobrovolníci, mladí lidé 18+, kteří jsou ochotni učit se nejen jazyk, ale i skrze zapojení se do života v komunitě tím, že pomáhají s chodem domácnosti, vzdělávají se formálně i sdílejí volnočasové aktivity a mají pro to podporu svého mentora. Nejvíce dobrovolníků tady bylo z Německa, ale i z jiných kontinentů jako Afrika nebo Jižní Amerika. Pro německé dobrovolníky je zcela běžné, že po střední škole odjedou na tzv. GAP YEAR (takový „rok mezi“, kdy vymění školní lavici a školu za realitu života bez školy, aby si

více uvědomili, kdo jsou, jaké mají životní hodnoty a čeho chtějí být součástí). Camphill komunita je po světě mnoho a pro studenty waldorfských středních škol je to jistě jedna z možností, jak se v sobě v tomto věku zorientovat.

Viděly jsme tedy Steiner školu v Yorku a základní školu v Botton uprostřed Camphill Community. Poznaly jsme mnoho podobností jako má naše plzeňská škola, což nás potěšilo, divadlo osmáků, projektovou práci postavenou na vývojových potřebách v jednotlivých třídách, důraz na spolupráci i individuální rozvoj každého žáka, mluvily s pedagogy, kteří milují svoji práci a práci s dětmi i jejich vyčerpání. Viděly jsme neuvěřitelné úsilí lidí ve škole udržet waldorfskou pedagogiku navzdory stat-

ním pravidlům, tlaku na výkon a na požadované specifické vzdělávací postupy. Waldorfská pedagogika žije, ale hlavně žije schopnost lidí v komunitě integrovat i ty, kteří mají se vzdáváním potíže, do smysluplného života, ať jsou „jen“ pomocníky při mytí nádobí, krmení domácích zvířat nebo pečou v pekárně. Takhle schopnost integrovat respektujícím způsobem všechny byla obdivuhodná i inspirativní. V reálném životě bylo vidět, jak jsou cenné všechny ty kompetence, o které ve škole průřezově jde – především o respektující vztahy, umění spolupráce, umění překonat neshodu, dohodnout se, opakovat a naučit se něco dělat dobře. Žily jsme v rodině, kde byly v jeden moment krom dvou dospělých, jedné 20leté dobrovolnice právě z Německa, která si GAP year prodloužila na roky dva, ještě 3 starší osoby s learning difficulties. Klobouk dolů. Není to jistě pro všechny. Ani stát

se rodinou žijící v takové komunitě, kde se vzdáváte i finanční nezávislosti a pracujete pro celek, ani být dobrovolníkem v takové komunitě. Věřím ale, že

pro mnohé žáky waldorfského lycea to může být skvělá zkušenost. A byla i pro mé dcery.

Kamila Bolfová

Akce v Dobromysli:

Pondělí 28. 11. v 17 h	miniseminář Koloběh roku	Pondělí 9. 1. v 17 h	miniseminář Děti a média
Sobota 3. 12. od 9.30 do 12 h	Vánoční jarmark	Pátek 13. 1.	Návštěvní den v 8. a 9. tř.
Středa 7. 12.	Návštěvní den ve 2. a 3. tř.	Úterý 17. 1.	Návštěvní den ve 4. a 5. tř.
Čtvrtek 8. 12.	Den otevřených dveří na lyceu	Čtvrtek 19. 1.	Den otevřených dveří na lyceu
Středa 14. 12. v 17 h	miniseminář Výuka a hodnocení	Pondělí 23. 1. v 17 h	Miniseminář Sedmiletí ve vývoji dítěte

Průpověď' pro první adventní týden

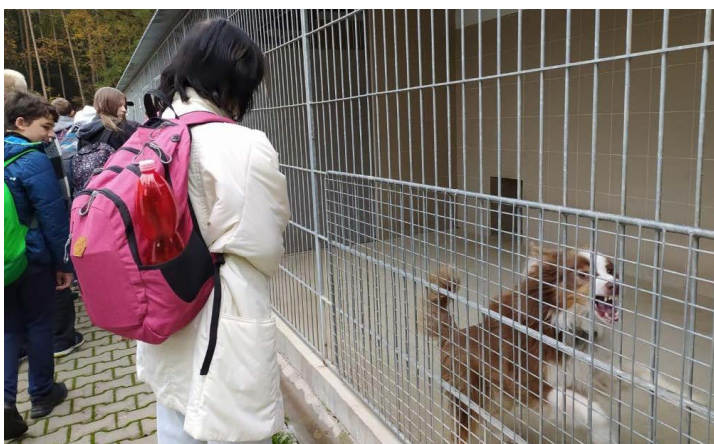
Zda mohu poznat bytí,
by našlo se znovu
v tvořivé touze duše?
Že moc mi dána, cítím,
svým vlastním já v Já světové

Projekt Sběrka pro útulek

V pátek 21. října byla ukončena II. část projektu „Sběrky pro útulek“, kterou organizovali naši osmáci. V první části vytvořili plakáty, informovali všechny žáky, zaměstnance školy i rodiče o chystané sbírce. V té druhé zanesli všechny nashromážděné věci do útulku, kde si prohlédli zařízení a vyslechli besedu s vedoucím spolku panem Kunou. Na podporu činnosti spolku bylo ten den také převedeno 5.800 Kč, které zaslali dobrovolníci. Osmáci se už připravují na třetí fázi ... ale o tom zase jindy.

Kristýna Šircová

Světelný kořen v Dobromysli

Na školní zahradě pěstujeme již několik let pozoruhodnou rostlinu s botanickým názvem jam čínský (*Dioscorea batatas*). Jedná se o výživnou zeleninu, která posiluje imunitu, celkově omlazuje a pozitivně působí proti stresu a únavě. Patří mezi nové superpotraviny, i když její pěstování sahá tisíce let do historie. Kromě množství minerálů se vyznačuje přítomností světelného éteru (neboli prány) a křemíku velmi dobře vstřebatelného pro člověka. Rudolf Steiner viděl ve světelném kořenu nejen potravní rostlinu, ale i nositele ducha, který by mohl rozhodujícím způsobem ovlivnit vývoj lidstva. Uvedl, že by v Evropě měla rostlina *Dioscorea batatas* nahradit brambory, aby pomohla překonat éru materialismu.

S touto „světelnou bytostí“ jsme měli možnost se lépe obeznámit díky Jarmile Habrové, která v Dobromysli vedla tři praktické semináře o pěstování světelného kořenu. Je totiž důležité dodržovat specifické podmínky, aby kořen obsahoval světelný éter.

Proto se na něj vztahuje i ochranná známka Lichtwurzel, kterou po sedmiletém bádání vyvinul Ralf Rössner. V případě bližšího zájmu lze objednat jeho brožuru na www.svetelnykoren.cz, lze zde pořídit i sůl nebo špaldovou kávu se sušeným světelným kořenem. Při pěstování je také užitečné řídit se publikací Výsevni dny (vydává PRO-BIO Šumperk), která zohledňuje přírodní kosmické rytmy.

A jak dopadla letošní sklizeň? Zatím byla nejúspěšnější! Z hluboké modřínové bedny jsme s Míky ze 4. třídy vydolovali holýma rukama pěkné, ale docela křehké kořeny.

Na fotografii držíme ten nejdelší, který se nám zlomil. Aspoň jsme se přesvědčili, že čerstvý kořen opravdu svítí... A samozřejmě jsme ho i ochutnali. Třetina z každého kořene se schová pro výsadbu na další rok. Doufejme, že se světelnému kořenu bude dařit v Dobromysli i v dalších letech.

Jana Žižkovská

Kontakty:

Andrea Kudrnovská, předseda Spolku rodičů, mail: vybor@waldorfplzen.cz

Barbora Ottová, organizátor Zpravodaje, mail: zpravodaj.waldorf@seznam.cz